

ning. Paa denne Maade vil altsaa det, som kaldes en Feltbefæstning, have kostet mange Penge; den er imidlertid ubrugelig, og der vil blive sagt til os det Samme, som der, hver Gang vi have bevilget Penge til Forbedringen af disse ulykkelige Forter ude ved Trekroner, er blevet sagt, at det, der er, er fuldstændig ubrugeligt, men, naar man giver en forholdsvis mindre Bevilling, vil det kunne blive godt paany, og det vilde jo dog være uret at rive det ned, som allerede har kostet saa mange Penge, naar man ved at give en lille Sum kan faae noget Godt ud deraf. Og saa vedtage vi da at give denne lille Sum. Men er man først inde paa den Bei, da er der ingen Ting at gjøre derimod, da kan man ikke sige Nei mere eller forlange Garantibestemmelser i en Lov. En saadan Garantibestemmelse kan man nu ikke engang faae de Herrer til at vedtage. Vi havde ved 2den Behandling stillet et Forslag, hvorved Artilleriet paa Sjælland skulde formindskes med det Halve, idet vi gik ud fra, at naar Artilleriet kom bort fra Sjælland og blev lagt over til Sylland, vilde Ministeren vel blive nødt til at forsvare Sylland, naar han nemlig ikke havde Artilleri til at føre sin Plan igjennem om Koncentrationen paa Sjælland; men hele denne Plan blev til ingen Ting. Man stemte imod vort Forslag, og baade fra den ene Side og den anden samlede man sig derimod, for blot at kunne give Ministeren frie Hænder. Ganske vist var der Nogle, som stillede et komisk Forslag om tre Batterier i Sylland. (Der g: Et Batteri!). Ja, det er mig det Samme, om det var eet, to eller fire, saa snart Forslaget har tabt sin principielle Betydning. Men ikke nok dermed, at vort Forslag forkastedes, den ærede Minister erklærede, at naar Forslaget blev vedtaget, vilde han ganske vist ikke negte, at han saa lettere vilde kunne forsvare Sylland, men det vilde ikke forhindre ham fra at koncentrere paa Sjælland. Han sagde, at var det besluttet at koncentrere, vilde Hæren blive koncentreret, hvad enten det var besluttet, at der skulde være Artilleri i Sylland, eller ikke. Altsaa, det kunde ikke nytte. Der er en Mulighed for at gaa en anden Bei, hvis man vil vedtage denne Lov, og det er at sætte en Bestemmelse ind i Loven, hvorefter denne Lov ikke træder i Kraft, forinden der ved Lov er vedtaget en Forsvarsplan, der udelukker Kjøbenhavns Befæstning. Det vil være i god Overensstemmelse med, hvad Venstre har vedtaget tidligere, og det vil ogsaa være en konsekvent, fornuftig og forsvarelig Udvikling af den Politik, vi hidtil have fulgt; men hvilken Udsigt er der for os til at kunne faae det gennemført? Altsaa, jeg siger: Saalænge den ærede Minister er Minister, og saalænge vi have disse Udtalelser fra alle Sider, og saalænge denne Lov ligger for med denne Forsvarsplan som Grundlag — og det vil jeg betragte som givet, at vi ikke kunne faae en Bestemmelse sat ind i Loven, der gjør den af-

hængig af, at Kjøbenhavns Befæstning udelukkes, thi jeg tror ikke, at ærede Medlemmer ville have det —, saalænge have vi kun een Ting at gjøre, og det er at stemme imod Loven. Det er den eneste Maade, hvorpaa man virkelig kan sikke sig for Liden imod at give et Samtykke til Noget, man anser for fuldstændig urigtigt og usforsvarligt, og som Thinget stadig har kaldt urigtigt og usforsvarligt (Afbrudelse af Der g). Ja, jeg beklager overfor det ærede Medlem, at jeg i saa Henseende er nødt til at staa paa, hvad han kalder dyde Standpunkter. Det ærede Medlem mener nemlig, at alle de Standpunkter, han har forladt, maa dø; det er imidlertid ofte Tilfældet, at Standpunkterne leve, men at det er dem, der gaa fra dem, der dø. Det ærede Medlem var idag i den Grad vred paa den ærede Ordfører, fordi han havde holdt paa Standpunkterne fra før, saa at jeg næsten ikke forstod det. Tidligere, kan jeg erindre, var det ærede Medlem vred paa dem, som havde forladt Standpunkterne, men nu er han kommen saavidt, at det er en ren Forbrydelse at staa paa et Standpunkt fra tidligere Tid. Foruden altsaa dette, at de Herrer her have vedtaget en Lov, som er bygget paa Kjøbenhavns Befæstning, kommer endvidere, at de have vedtaget denne Lov i en saadan Stikelse, at de gjøre det saa let som muligt for den ærede Minister at samle det Hele paa Sjælland ikke blot derved, at der ikke i Loven findes nogen Bestemmelse om, hvor Artilleriet skal garnisoneres, og hvor Uddelingerne skulle ligge, men ogsaa derved, at der i Loven ingen Bestemmelse findes om, hvor Forstærkningsrammerne skulle være. De kunne alle være her i Kjøbenhavn, Alt kan samles i Kjøbenhavn. Det er en Lov, som ligesom er anlagt paa at koncentrere og samle Alt om et bestemt Kjøbenhavn. Spør jeg nu til Alt dette, at Loven ikke indeholder nogen Bestemmelse om værnepligtige Befalingsmænd, at den hindrer den menige Mand i at komme frem ad den Bei, som han ved den tidligere Lov havde til at blive Officer, siger jeg, at det er ikke for meget sagt, at det er den fletteste Hærlø, der nogeninde har foreligget til Afstemning, vedtaget af Folkethinget ved 2den Behandling, og at det er den Hærlø, der mest bryder med alle Principer baade med Hensyn til Forsvaret, værnepligtige Befalingsmænd og Spørgsmaalet om Byrden for Befolkningen. Nu kunde man sige, at, naar vi finde, at Loven er saa flet, kunde vi se at ændre den. Vi kunde stille Forslag op til 3die Behandling og se at faae Loven gjort bedre. Men dertil siger jeg, at det kunde man gjøre, hvis man overhovedet troede, at det kunde hjælpe Noget. Men vi have stillet vore Forslag op til 2den Behandling og tydeligt og klart vist de Herrer, hvad vi ville, og de ere blevne forkastede, det ene Forslag efter det andet. (Røfod: Helbigvis!) Det ærede Medlem siger helbigvis, jeg siger, beklagelsesvis. Det er saaledes til ingen Nytte at indlade sig